

Who Divorces Whom? Understanding the Power Dynamics of Divorce in Jewish and Israeli Law

I. Jewish Law

<p>1) Deuteronomy 24:1-2 (1) When a man takes a wife and possesses her, and if she does not find favor in his eyes, because he finds in her some nakedness; he writes her a bill of divorce, and places it in her hand and he sends her out of his house. (2) She leaves his house and goes to another man.</p>	<p>דברים פרק כד: א- ב (א) כי יקה איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: (ב) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר:</p>
<p>2) Mishna Tractate Kiddushin 1:1 A woman is acquired in three ways and she acquires herself in two ways. She is acquired through money, documents, or sexual intercourse... She acquires herself with a bill of divorce or the death of her husband...</p>	<p>משנה מסכת קידושין פרק א משנה א האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה וכמה היא פרוטה אחד משמנה באיסור האיטלקי וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל</p>
<p>3) Mishna Tractate Yevamot 14:1 ... Rebbe Yochanan ben Nuri said: Why is a woman who becomes deaf able to be divorced, while a man who becomes deaf is unable to divorce? They answered him: A man who divorces is not equal to a woman who is divorced, because a woman is divorced willingly, or against her will, and a man only divorces with his own free will.</p>	<p>משנה מסכת יבמות פרק יד משנה א חרש שנשא פקחת ופקח שנשא חרשת אם רצה יוציא ואם רצה יקיים כשם שהוא כונס ברמיזה כך הוא מוציא ברמיזה פקח שנשא פקחת ונתחרשה אם רצה יוציא ואם רצה יקיים נשתתית לא יוציא נתחרש הוא או נשתטה אינו מוציא עולמית אמר רבי יוחנן בן נורי מפני מה האשה שנתחרשה יוצאה והאיש שנתחרש אינו מוציא אמרו לו אינו דומה האיש המגרש לאשה מתגרשת שהאשה יוצאה לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מוציא אלא לרצונה:</p>
<p>4) Shulchan Aruch Even Haezer Siman 119 Sect. 6 He can divorce her without her consent. <i>Gloss:</i> ... <i>However, Rabeinu Gershom made a law that one does not divorce his wife without her consent, unless she transgressed religious laws.</i></p>	<p>שולחן ערוך אבן העזר סימן קיט סעיף ו יכול לגרשה בלא דעתה. הגה: ואפילו אין לו לשלם לה הכתובה ונדונייתה, אינה יכולה לעכב משום זה הגירושין, אלא תתגרש ותתבע אותו מה שחייב לה (תשובת הרא"ש וריב"ש). וכל זה מדינא, אבל ר"ג החרים שלא לגרש אשה שלא מדעתה, אם לא שעברה על דת, וכמו שנתבאר לעיל סי' קט"ו. ואפי' אם רוצה ליתן לה הכתובה, אין לגרשה בזמן הזה שלא מדעתה (סמ"ק סי' קפ"ד). עבר וגירשה בעל כרחו, בזמן הזה, ונשאת, שוב אין האיש נקרא עברייין (כל בו). גירשה מדעתה, ונמצא פסול בגט, יכול אחר כך לגרשה בעל כרחו (ג"ז שם). נולדו בה מומין, ע"ל סוף סימן קי"ז אם יכול לגרשה בעל כרחו. יש אומרים דבמקום מצוה יכול לגרש אשתו בעל כרחו או מתירים לו לישא שתי נשים (מוהר"ם פאדוואה סימן י"ג), (וכמו שנתבאר לעיל סי' א')....</p>
<p>5) Babylonian Talmud Tractate Ketubot 76a Mishna: These are the people we force to divorce their wives: Someone who has leprosy, or one who has polipus (a Greek word for a nose disorder – y.e.), one who collects dog excrement, and one who mines copper, and the tanner - whether they had these before they wed or they arose after they wed. Regarding all of these Rebbe Meir said, even though he stipulated with her, she can say, "I thought I could accept it, but now I see I can't." But the Rabbis say, she must accept against her will, except one who has leprosy, because then she weakens him. It once happened in Sidon that a certain tanner died, and he had a brother who was a tanner - the Rabbis said she can say, "I could accept your brother, but you I can not accept."</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת כתובות דף עז עמוד א מתני'. ואלו שכופין אותו להוציא: מוכה שחין, ובעל פוליוס, והמקמץ, והמצרף נחושת, והבורסי, בין שהיו עד שלא נישאו ובין משנישאו נולדו; ועל כולן אמר רבי מאיר: אע"פ שהתנה עמה, יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל, ועכשיו איני יכולה לקבל; וחכ"א: מקבלת היא על כרחו, חוץ ממוכה שחין, מפני שממקתו. מעשה בצידון בבורסי אחד שמת, והיה לו אח בורסי, אמרו חכמים: יכולה היא שתאמר לאחיך הייתי יכולה לקבל, ולך איני יכולה לקבל.</p>
<p>6) Maimonides, Laws of Divorce 2:20 When the law states that a man should divorce his wife, and yet he refuses, a Jewish court- at all times and in all places - beats him until he says "Rotze Ani" (I want to) and he writes the get and it is</p>	<p>רמב"ם הלכות גירושין פרק ב הלכה כ מי שהדין נותן שכופין אותו לגרש את אשתו ולא רצה לגרש, בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רוצה אני ויכתוב הגט והוא גט כשר, וכן אם הכוהו גוים ואמרו לו עשה מה שישראל אומרים לך ולחצו אותו ישראל ביד הגוים עד שיגרש הרי זה כשר, ואם הגוים מעצמן</p>

<p>valid... <i>Therefore in a case where he refuses to divorce her; due to the fact that he does want to be part of the Jewish People – he in fact does want to keep all of the Mitzvot of the Torah, and he is only prevented by his evil inclination, so when we beat him until his evil inclination wanes and he says he is willing to divorce her, and as a result it is considered to have been given willingly.</i></p>	<p>אנסוהו עד שכתב הואיל והדין נותן שיכתוב הרי זה גט פסול. ולמה לא בטל גט זה שהרי הוא אנוס בין ביד גויים בין ביד ישראל, שאין אומרים אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מחוייב מן התורה לעשותו כגון מי שהוכה עד שמכר או נתן אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה והוכה עד שעשה דבר שחייב לעשותו או עד שנתרחק מדבר שאסור לעשותו אין זה אנוס ממנו אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה. לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחר שהוא רוצה להיות מיישראל רוצה הוא לעשות כל המצות ולהתרחק מן העבירות ויצרו הוא שתקפו וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני כבר גרש לרצונו.</p>
---	---

<p>7) Shulchan Aruch, Even Haezer 154:2 In a case where the court has ruled that he must divorce her, we force him by beating him. There are those who say that in a case where the Gemara said “he sends her out”, and not “we force him” we do not beat him, rather we say “the Rabbis have obligated you to divorce her, and if you do not we will be allowed to call you a sinner.” <i>Gloss: Since there is this disagreement among the Rabbis, we should be stringent and not beat him, so that we do not have a “forced get”. However, if he is married to her illegally, then everyone agrees that you can beat him. Anytime we do not beat him we also do not excommunicate him. Even so, we can declare that no Jew should do anything good for him, or to do business with him, or to perform a brit on his son, or bury him; until her divorces her. The Beit Din has complete discretion in this matter as long as they do not excommunicate him...</i></p>	<p>שולחן ערוך אבן העזר סימן קנז סעיף כא כל אלו שאמרו להוציא, כופין אפי' בשוטים. וי"א שכל מי שלא נאמר בו בגמרא בפירוש כופין להוציא, אלא יוציא בלבד, אין כופין בשוטים אלא אומרים לו: חכמים חייבוך להוציא, ואם לא תוציא מותר לקורתך עברייך. הגה: וכיון דאיכא פלוגתא דרבוותא, ראוי להחמיר שלא לכופ בשוטים, שלא יהא הגט מעושה (טור בשם הרא"ש). אבל אם יש לו אשה בעבירה, לכ"ע כופין בשוטים. וכל מקום שאין כופין בשוטים, אין מנדין אותו ג"כ (מרדכי ריש המדיר). ומכל מקום יכולין ליגזור על כל ישראל שלא לעשות לו שום טובה או לישא וליתן עמו (שערי דורא בשם ר"ת ובמהרי"ק), או למול בנוי או לקברו, עד שיגרש (בנימין זאב פ"ח/רפ"ט). ובכל חומרא שירצו ב"ד יכולין להחמיר בכהאי גוונא, ומלבד שלא ינדו אותו.</p>
---	--

II. Israeli Law

8) The Palestine Order in Council 10 August 1922

46. The jurisdiction of the Civil Courts shall be exercised in conformity with the Ottoman Law in force in Palestine on November 1st, 1914, and such later Ottoman Laws as have been or may be declared to be in force by Public Notice, and such Orders in Council, Ordinances and regulations as are in force in Palestine at the date of the commencement of this Order, or may hereafter be applied or enacted; and subject thereto and so far as the same shall not extend or apply, shall be exercised in conformity with the substance of the common law, and the doctrines of equity in force in England, and with the powers vested in and according to the procedure and practice observed by or before Courts of Justice and Justices of the Peace in England, according to their respective jurisdictions and authorities at that date, save in so far as the said powers, procedure and practice may have been or may hereafter be modified, amended or replaced by any other provisions. Provided always that the said common law and doctrines of equity shall be in force in Palestine so far only as the circumstances of Palestine and its inhabitants and the limits of His Majesty's jurisdiction permit and subject to such qualification as local circumstances render necessary.

9) Law And Administration Ordinance 5708-1948

11. The law which existed in Palestine on the 5th Iyar, 5708 (14th May, 1948) shall remain in force, insofar as there is nothing therein repugnant to this Ordinance or to the other laws which may be enacted by or on behalf of the Provisional Council of State, and subject to such modifications as may result from the establishment of the State and its authorities.

10) Rabbinical Jurisdiction (Marriage and Divorce) Law 1953

1. Matters of Marriage and Divorce between Jews in Israel, whether citizens or residents will be in the sole jurisdiction of the Rabbinic Courts .
2. Marriage and Divorce in Israel will be performed according to the Law of the Torah.